

Olszenko, Kamiński i Wspólnicy
KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH Sp. J.
41-200 Sosnowiec, ul. Ostrogórska 9
KRS 0000710478, NIP 6443533603
tel. 32 268 30 56

Sosnowiec, dnia 4 maja 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

za pośrednictwem

Rady Miasta Stołecznego Warszawy

Aleje Jerozolimskie 44

00-024 Warszawa

Skarżący:

zastępowany przez radcę prawnego Marcina Pancera
z Olszenko, Kamiński i Wspólnicy Kancelarii Radców Prawnych spółki jawnej
ul. Ostrogórska 9, 41-200 Sosnowiec
tel. 793-296-069; e-mail: pancer@kancelariaokw.pl

Organ: Rada Miasta Stołecznego Warszawy
Aleje Jerozolimskie 44
00-024 Warszawa

**SKARGA DO WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W WARSZAWIE NA UCHWAŁĘ RADY
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY W WARSZAWIE Z DNIA 15 GRUDNIA 2011 R. NUMER
XXIX/608/2011**

Działając imieniem skarżącego Dariusza Chojnowskiego, w oparciu o pełnomocnictwo procesowe, którego uwierzytelnioną kopię załączam do niniejszej skargi, na podstawie art. 101 ust. 1,2,3,4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (zwanej dalej u.s.g.), art. 3 §1, §2 pkt 5), 50 §1, art. 52 §1 i §2, 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej p.p.s.a.) składam skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na uchwałę Rady Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie uchwaloną w dniu 15 grudnia

2011 r. nr XXIX/608/2011 w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie miasta stołecznego Warszawy opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego w dniu 30 grudnia 2011 r. pod nr 8498 i zaskarżam tę uchwałę w całości.

Zaskarżonej w powyższym akapicie uchwale zarzucam naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

- 1) art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach poprzez ustalenie stawek cen maksymalnych za przejazd taksówkami osobowymi w oderwaniu od rzeczywistych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na przewozie osób taksówkami, a także w oderwaniu od zysku (marży), którą powinien osiągać kierowca taksówki by osiągnąć z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej należyte (godne) wynagrodzenie;
- 2) art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach poprzez brak jego zastosowanie i brak uchylecia/zmiany spornej uchwały, pomimo że przepisy tej ustawy zostały uchylone przez przepisy ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i obecnie nie obowiązują;
- 3) art. 11b ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie zbiorowym, pomimo że stawki za przejazd taksówkami osobowymi ustalone na podstawie spornej uchwały pozostają w oderwaniu od rzeczywistych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na przewozie osób taksówkami, a także w oderwaniu od zysku (marży), którą powinien osiągać kierowca taksówki by osiągnąć z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej należyte (godne) wynagrodzenie, co powinno obligować organ do zmiany spornej uchwały.

W oparciu o powyżej przedstawione zarzuty, na podstawie art. 101 ust. 4 u.s.g. w zw. z art. 94 ust. 1 i 2 u.s.g. wnoszę o uwzględnienie skargi i stwierdzenie, że sporna uchwała jest niezgodna z prawem.

Wnoszę również o zasądzenie od organu na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

W trybie art. 106 §3 p.p.s.a. wnoszę o dopuszczenie dowodów wskazanych w treści uzasadnienia niniejszej skargi na okoliczność legitymacji czynnej skarżącego do złożenia niniejszej skargi, zachowania trybu formalnego wniesienia skargi, zasadności stwierdzenia niezgodności z prawem spornej uchwały ze względu na nieuwzględnienie przez nią faktycznych kosztów ponoszonych przez taksówkarzy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2011 r. Rada Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie podjęła uchwałę nr XXIX/608/2011 w przedmiocie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami na terenie miasta Stołecznego Warszawy. Uchwała ta została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego w dniu 30 grudnia 2011 r. pod pozycją 8498 (Dz. Urz. Woj. 2011.239.8494). **Uchwała ta nie została do dziś zmieniona bądź uchylona.** Skarżący jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą na terenie miasta stołecznego Warszawy, której jedynym przedmiotem działalności jest PKD 49.32.Z.- działalność taksówek osobowych. W ocenie Skarżącego opisana w zdaniu pierwszym uchwała Rady Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie narusza jego prawa, wobec czego domaga się jej uchylecia.

Dowód: wydruk z CEIDG skarżącego.

I. Legitymacja czynna do wniesienia skargi.

Artykuł 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że każdy czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą ma prawo do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Pojęcie interesu prawnego nie jest zdefiniowane normatywnie. W doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że interes prawny ma zawsze wynikać z normy prawnej. Co do zasady ma to być norma prawa materialnego. Nie chodzi zatem o jakikolwiek interes, tylko o taki interes prawny, który może być wywiedziony z normy prawa materialnego. W orzecznictwie dopuszcza się jednak wyjątkowo wywodzenie tego interesu także z norm ustrojowych. Za niewystarczające uznaje się natomiast normy zadaniowe oraz normy procedury uchwałodawczej. W doktrynie postuluje się szerokie rozumienie pojęcia interesu prawnego, wskazując, że każdy przepis z zakresu prawa materialnego, prawa procesowego i prawa ustrojowego może kształtować uprawnienia i obowiązki jednostki w szerokim rozumieniu tego pojęcia. Postulat ten uznać należy za słuszny, biorąc pod uwagę to, że ograniczenie legitymacji skargowej poprzez wymóg wykazania naruszenia interesu prawnego niezasadnie ogranicza prawo do sądu, uzależniając możliwość zainicjowania sądowej kontroli od kryterium, które nie jest kryterium przeprowadzanej przez sąd kontroli legalności.

Źródłem interesu prawnego i legitymacji skargowej może być nie tylko prawo administracyjne, lecz także prawo cywilne, np. prawo własności i inne prawa rzeczowe, z których można wyprowadzić legitymację do zaskarżenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie skarżącego ma on interes prawny w zaskarzeniu spornej uchwały, gdyż uchwała ta narusza jego prawo do godnego wynagrodzenia za wykonywaną pracę w ramach działalności gospodarczej, a nadto narusza swobodę prowadzenia tej działalności gospodarczej niezasadnie- sprzecznie z obowiązującym prawem- ograniczając możliwość ustalania cen za przejazdy taksówkami. Ponadto

należy wskazać, że stawki ceny wskazane w zaskarżonej uchwale są stawkami maksymalnymi, za pobranie stawki wyższej niż maksymalna przedsiębiorcy może zostać wymierzona kara grzywny, natomiast wskazane w uchwale stawki maksymalne nie były aktualizowane od 12 lat i wobec tego nie przystają do obecnych realiów narażając skarżącego na straty finansowe. Sporna uchwała narusza więc prawo skarżącego do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i prawo do osiągnięcia zysków z tejże działalności w stopniu godnym. Jeżeli sporna uchwała zostałaby uchylona lub zmieniona poprzez dostosowanie jej do obecnych realiów, a przede wszystkim do znacznego wzrostu kosztów prowadzenia działalności gospodarczej (koszty paliwa, eksploatacji samochodu, koszty składek na ubezpieczenie społeczne, koszty składek na ubezpieczenie OC pojazdu) to prawa skarżącego nie byłyby naruszone.

Interes prawny musi mieć charakter indywidualny (tzn. dotyczący konkretnej osoby), osobisty (tj. własny i zindywidualizowany), realny oraz dotyczyć wprost i bezpośrednio podmiotu kwestionującego dany akt. Bezpośredniość interesu prawnego polega na bezpośredniości związku między sytuacją danego podmiotu a normą prawa materialnego, z której wywodzony jest jego interes prawny, natomiast jego realność oznacza, że nie może to być tylko interes przewidywalny w przyszłości, hipotetyczny, ale ma być to interes już rzeczywiście istniejąc.

Ustalenie cen urzędowych w drodze aktu prawa miejscowego za usługi świadczone przez przedsiębiorcę, prowadzącego działalność na terenie, na którym taki akt obowiązuje, dotyczy jego interesu prawnego. Tym samym może on skutecznie domagać się uruchomienia kontroli legalności takiego aktu przed sądem administracyjnym. Do niego należy wybór, czy czynić to osobiście, czy za pośrednictwem innego podmiotu (por. wyrok NSA z 14 marca 2001 r., sygn. akt: III SA 2490/00).

II. Tryb wniesienia skargi.

Skargi na akty wydane po 1 czerwca 2017 r. podlegają procedurze zaskarżenia zgodnie ze znowelizowaną treścią art. 101 ust. 1, a zatem procedurze przewidzianej w art. 52 i 53 p.p.s.a., tzn. są wnoszone bez potrzeby ich poprzedzenia wezwaniem do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, gdyż są aktami, od których nie przysługują skarżącym środki zaskarżenia w postępowaniu przed organem, które mogłyby być wyczerpane przed wniesieniem skargi (art. 52 § 1 p.p.s.a.) *a contrario* skargi na akty wydane przed 1 czerwca 2017 r. są wnoszone zgodnie z procedurą obowiązującą przed tą datą. Wobec czego skarżący powinien najpierw wezwać organ do usunięcia naruszenia prawa, a następnie w terminie 30 dni od negatywnej odpowiedzi na to naruszenie albo w terminie 60 dni od złożenia wezwania- w razie braku odpowiedzi- wystąpić do WSA ze skargą (por. P. Chmielniki, Komentarz do art. 101 ustawy o samorządzie gminnym (dostęp LEX z 04.05.2023 r.).

Czyniąc zadość swemu obowiązkowi Skarżący w dniu 9 marca 2023 r. złożył w Urzędzie Miasta Stołecznego Warszawy (którego jednostką organizacyjną jest Biuro Rady Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie) wezwanie do usunięcia naruszenia prawa przez Radę Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie poprzez zmianę bądź uchylenie spornej uchwały. Wezwanie to zostało również ponowione wysłane w dniu 16 marca 2023 r. przez pełnomocnika Skarżącego. Na żadne z tych wezwań Rada Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie nie odpowiedziała w terminie 30 dni, więc skarżący w ustawowym 60 dniowym terminie licząc od 9 marca 2023 r. składa niniejszą skargę.

Idąc dalej skarżący podnosi, iż urząd miasta/gminy jest jednostką organizacyjną powołaną na mocy art. 33 ustawy o samorządzie gminnym służącą pomocą wykonywaniu zadań przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta. Rada Miasta Stołecznego Warszawy jest organem gminy- miasta stołecznego Warszawa, a tym samym wezwanie złożone na ręce biura podawczego urzędu należy uznać za skutecznie doręczone (por. postanowienie NSA z 2 marca 2012 r., sygn. akt: II GZ 66/12). 60 dniowy termin na złożenie skargi upływa więc w dniu 8 maja 2023 r.

Dowód: wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 9 marca 2023 r.- wraz z datą wpływu do Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy.

Dowód: wezwanie z dnia 9 marca 2023 r.- wraz z dowodem nadania przesyłką poleconą.

Skarżący zachował zatem formalny tryb wniesienia skargi.

III. Zarzuty skargi.

Na wstępie należy zauważyć, że sporna uchwała została podjęta na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 z późniejszymi zmianami). Rzeczony przepis uprawniał radę gminy do podjęcia uchwały w przedmiocie ustalenia ceny urzędowej za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy. **W mieście stołecznym Warszawie uprawnienia te przysługują Radzie Warszawy.** Jednakże sporny przepis- podobnie jak cała ustawa o cenach- na podstawie art. 26 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług stracił moc. Obecnie ten przepis nie obowiązuje i nie może stanowić norm prawnej umożliwiającej wydanie aktu prawnego, o charakterze abstrakcyjnym z zakresu administracji publicznej.

Co prawda na podstawie art. 24 ustawy o informowaniu o cenach akty prawa miejscowego wydane na podstawie ustawy o cenach zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych odpowiednio na podstawie art. 11b ustawy o transporcie drogowym niemniej jednak podkreślić należy,

iż brak aktualizacji przepisów w zakresie określenia cen za przejazd taksówką przez ponad 12 lat stanowi naruszenie prawa i godzi w interesy przedsiębiorców wykonujących pracę taksówkarza, przede wszystkim naruszając prawo do wolności gospodarczej ustanowione w art. 22 Konstytucji RP, obniżając poziom jakości tych usług i godząc w interesy pasażerów. Podkreślić należy, że obecnie organy JST nie są władne do regulowania cen obowiązujących u przewoźników prywatnych, działających na podstawie zezwolenia (czy – potencjalnie – potwierdzenia zgłoszenia przewozu). Zgodnie z orzecnictwem przed wejściem w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym kompetencja z ustawy o cenach obejmowała również ustalenie cen maksymalnych u przewoźników prywatnych, por. wyrok NSA z 19.07.2005 r., I OSK 130/05, LEX nr 190697.

Należy mieć na uwadze, że wszystkie miasta wojewódzkie nie pozostają beczynne i dostosowują swoje prawo miejscowe do obowiązujących przepisów. **Warszawa jest jedynym dużym polskim miastem, w którym nie dokonano zmian przepisów w zakresie cen maksymalnych za przejazd taksówkami.** Przykładem może być tu miasto Kraków, gdzie w roku 2022 dokonano stosownych zmian przepisów. Ustalono następujące ceny maksymalne za przewozy:

Opłatę początkową za wynajęcie taksówki dla wszystkich taryf – **9 zł**

Cenę za przejazd 1 km w taryfie 1 – **4 zł**

Cenę za przejazd 1 km w strefie 2 – **6 zł**

Opłatę za 1 godzinę postoju dla wszystkich taryf – **55 zł**

Ceny te są zdecydowanie wyższe od ceny obowiązujących w Warszawie. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż sytuacja gospodarcza naszego kraju od roku 2011 zmieniła się drastycznie. Wówczas litr benzyny kosztował około 5 zł, obecnie blisko 7 zł, cena auto gazu wynosiła 1,5 zł a obecnie blisko 3 zł za. Wzrosły wszystkie koszty związane z działalnością gospodarczą, jak: składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, koszty eksploatacyjne samochodu, koszty myjni samochodowej, etc.

Zwrócić należy także uwagę, iż obowiązująca uchwała nie jest dostosowana do obecny realiów. Należy bowiem mieć na uwadze, że poza taksometrami, które naliczają opłatę za każdy przejechany kilometr stosowane są również taksometry naliczające opłaty za każdą przejechaną minutę podróży. Podmioty korzystające z taksometrów naliczających opłaty za minutę podróży w bardzo prosty sposób obchodzą, zatem obecnie obowiązującą uchwałę. Ponadto należy mieć na uwadze, że uchwała nie zawiera jakichkolwiek regulacji w przedmiocie ustalenia cen maksymalnych za przejazd taksówką, dla podmiotów, które świadczą te usługi w oparciu o dedykowane do tego aplikacje.

Brak regulacji prawnych w ww. obszarze sprawia, iż podmioty naliczające opłaty za każdą minutę przejazdu lub świadczące usługi transportowe za pośrednictwem dedykowanej do tego aplikacji znajdują się w uprzywilejowanej pozycji względem taksówkarzy świadczących usługi przy wykorzystaniu tradycyjnych taksometrów. Obowiązujące przepisy prawa naruszają zatem zasady uczciwej konkurencji.

Konsekwencją podjęcia decyzji o wprowadzeniu cen urzędowych za przewozy taksówkami jest konieczność spełnienia warunków, dotyczących ustalenia wysokości takich cen. Ceny urzędowe usług świadczonych w kraju ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów ponoszonych przy świadczeniu usług, z uwzględnieniem zysku. Uwzględnia się w nich także stosowne podatki, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów ich sprzedaż podlega obciążeniu takimi podatkami. Można je ustalić na poziomie niższym od wynikającego z uzasadnionych kosztów oraz zysku, jeżeli z ważnych względów na podstawie odrębnych przepisów przyznana zostanie odpowiednia dotacja na pokrycie powstającej w ten sposób straty. Ponadto przy ich ustalaniu - poza szczególnie uzasadnionymi wypadkami - należy kierować się dążeniem do osiągnięcia równowagi rynkowej.

Z przedstawionej wyżej regulacji prawnej wynika, że pomijając wyjątkową sytuację, kiedy przedsiębiorca otrzyma dotację, co w rozpatrywanej sprawie nie wchodziło w grę, organ ustalający cenę urzędową musi uwzględniać w niej uzasadnione koszty świadczenia danej usługi. Przepisy pozwalają mu natomiast na elastyczne określanie wysokości zysku, przy czym cena urzędowa musi go uwzględniać. Przy określaniu tego elementu ceny urzędowej organ powinien kierować się dążeniem do osiągnięcia równowagi rynkowej.

Sporna uchwała nie spełnia warunków, o których mowa w ustawie o cenach. W żaden sposób nie uzasadniono, dlaczego przyjęto takie, a nie inne stawki za przejazd taksówką (por. załącznik nr 1 do uchwały). Do uchwały nie załączono również żadnych ekspertyz, które pozwoliłyby zweryfikować prawidłowość stawek przyjętych w spornej uchwale, a przede wszystkim nie pozwalają zweryfikować czy ustalone ceny pozwalają zachować warunki konkurencyjności i pozwalają przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą jako taksówkarze na odpowiedni zysk. Ponadto należy mieć na uwadze, że ceny te są cenami brutto, a więc uwzględniają VAT, którego stawka w takim wypadku wynosi 8%. Przedstawione ceny nie odpowiadają kalkulacji kosztów jakie obecnie muszą ponosić taksówkarze celem należytego prowadzenia działalności gospodarczej. Uchwała również nie przewiduje możliwości wzrostu ceny w każdym roku o wskaźnik inflacji, a skumulowana inflacja od 2011 wynosi kilkadziesiąt procent. W ocenie skarżącego sporna uchwała została podjęta bez jakiegokolwiek refleksji czy analizy, a brak jej zmiany przez blisko 12 lat w zasadzie świadczy o niekompetencji Rady Miasta Stołecznego Warszawy. Podejmując uchwałę w sprawie cen urzędowych Rada Warszawy powinna dysponować

aktualnymi ekspertyzami, sporządzonymi przez niezależnych rzeczoznawców, dotyczącymi elementów, jakie musi zawierać cena urzędowa usługi/ w myśl art. 4 ustawy o cenach. Ekspertyzy takie powinny również uwzględniać różne rodzaje paliwa, które wykorzystują taksówkarze.

Należy wziąć pod uwagę, iż celem wprowadzenia cen maksymalnych za przejazdy taksówkami jest ochrona konsumentów przed nieuczciwymi przedsiębiorcami- przedsiębiorcami zawyżającymi ceny- natomiast sporna uchwała nie spełnia tych celów, gdyż po pierwsze łatwo ją obejść, choćby stosując aplikację naliczającą opłatę za każdą minutę przejazdu a nie każdy kilometr, a po drugie godzi w prawa taksówkarzy, którzy wykonując swą pracę nie mogą liczyć na godne wynagrodzenie za nią. Brak godnego wynagrodzenia sprawia, iż taksówkarze nie mogą inwestować w samochody- swoje narzędzia pracy- a to z kolei wpływa na jakość świadczonych usług i prawa konsumentów.

Urealnienie obecnych cen maksymalnych, jest potrzebą, która pozwoli świadczyć usługi na najwyższym poziomie i zabezpieczy przedsiębiorcę- taksówkarza- przed utratą płynności finansowej oraz umożliwi dofinansowanie swojej działalności w celu dostosowania się do wymagań rynku. **Ostatnia regulacja maksymalnych stawek za przewozy taksówkami osobowymi na terenie m.st. Warszawy miała miejsce w 2011 roku i dotyczyła jedynie zmiany wysokości opłaty za wynajęcie taksówki oraz przejazdu pierwszego odcinka (pierwszego kilometra).** W żaden sposób nie poruszono wówczas kwestii wysokości obowiązujących cen maksymalnych.

Obecnie obowiązujące ceny maksymalne w odpłatnym przewozie osób taksówką osobową ustalone 24 kwietnia 1995 roku są nieadekwatne do sytuacji rynkowej i nie zapewniają płynności finansowej przedsiębiorcy. Uchwała w obecnym zakresie cen maksymalnych w żaden sposób nie umożliwi przedsiębiorcy utrzymania wykonania usługi na najwyższym poziomie. Nie daje również żadnej możliwości na zabezpieczenie środków finansowych potrzebnych na bieżące naprawy eksploatacyjne oraz żadnej perspektywy na odłożenie środków finansowych w celu wymiany pojazdu którym przedsiębiorca świadczy usługi, aby utrzymać usługę na wysokim poziomie i zabezpieczyć bezpieczeństwo i komfort konsumenta. Nadmienić należy, że w ciągu ostatnich 12 lat ceny paliw na stacjach benzynowych wzrosły o blisko 40 %, a w zestawieniu z datą ostatniej regulacji wysokości taryf (rok 1995) mamy do czynienia z kilkuset procentowym wzrostem cen paliwa. (załącznik nr 1). Równocześnie regularnie wzrastały ceny na wszelkie usługi, żywność, opłaty na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne czy koszty utrzymania i ubezpieczenia samochodu, (załącznik nr.2) Uśredniając wysokość składki ZUS w roku 2011 roku wynosiła 890,14 zł, żeby po kolejnych zmianach przedsiębiorca był zobowiązany płacić 1568,34 zł w 2022 roku. co jest 76,19 % wzrostem (załącznik nr.3)

Minimalne wynagrodzenie w 2011 roku wynosiło 1386, zł, a dziś 3010 zł. co jest 117,17% wzrostem. Nadmienić należy, że proponowane ceny za przejazd taksówką osobową w projekcie uchwały

mają charakter cen maksymalnych, co nie oznacza natychmiastowej podwyżki ceny usługi. Ceny za przejazd taksówką osobową zawsze regulował rynek i konkurencja.

Cena maksymalna uchwalona 24 kwietnia 1995 roku na poziomie 3 zł za kilometr pojawiła się w cenniku usług taksówkarskich dopiero w roku 2015 czyli po 20 latach. Ustalenie zatem stawki maksymalnej na proponowanym poziomie jest perspektywiczne i daje jedynie możliwość szybkiej reakcji na kolejne wzrosty cen paliw i kosztów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz galopującą inflacją.

Dowód: zestawienie wzrostu cen paliw od 1995 r. do 2022 r.

Dowód: zestawienie wzrostu podstawowych cen produktów żywnościowych od 1995 r. do 2022 r.

Dowód: zestawienie wzrostu składek na ZUS w latach 1999-2022 r.

Mając na uwadze powyżej przytoczone argumenty wnoszę jak w osnowie skargi.

RADCA PRAWNY
Marcin Pancer
KL 1264

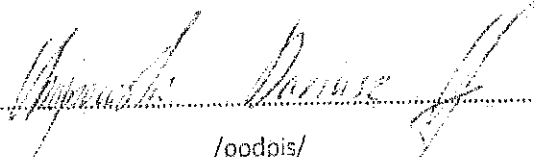
Załączniki:

- pełnomocnictwo udzielone radcy prawnemu Marcinowi Pancerowi,
- dowód uiszczenia opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł,
- dowód uiszczenia opłaty od skargi w kwocie 300 zł,
- wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 9 marca 2023 r. wraz z dowodem doręczenia go organowi,
- wezwania do usunięcia naruszenia prawa z dnia 9 marca 2023 r. wraz z dowodem nadania go przesyłką poleconą,
- zestawienie wzrostu cen paliw od 1995 r. do 2022 r.,
zestawienie wzrostu podstawowych cen produktów żywnościowych od 1995 r. do 2022 r.,
zestawienie wzrostu składek na ZUS w latach 1999-2022 r.,
- wydruk z CEIDG skarżącego.

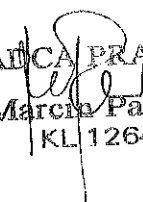
Warszawa, dnia 18 kwietnia 2023 r.

PEŁNOMOCNICTWO PROCESOWE

Mocodawca- Dariusz Chojnowski, PESEL: upoważnia radcę prawnego Marcina Pancera z Olszenko, Kamiński i Wspólnicy Kancelarii Radców Prawnych spółki jawnej w Sosnowcu (ul. Ostrogórska 9, 41-200 Sosnowiec) do zastępowania go przed Radą Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie i Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w sprawie dotyczącej zaskarżenia uchwały NR XXIX/608/2011 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie m.st. Warszawy.


/podpis/

Poświadczam
zgodność z oryginałem
dn. 2023-05-04
Sosnowiec


RADCA PRAWNY
Marcin Pancer
KL 1264

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA

www.pkobp.pl • tel. 801 307 307*/**

801 3PKOBP*/** lub +48 (81) 535 60 60*/**

* informacje są dostępne po poprawnym zalogowaniu w serwisie telefonicznym

** opłata zgodna z taryfą operatora



Bank Polski

właściciel: ZWIĄZEK ZAWODOWY TAKSÓWKARZY WARSZAWSKI TAKSÓWKARZ

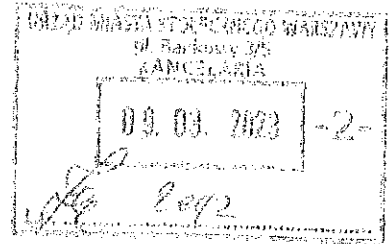
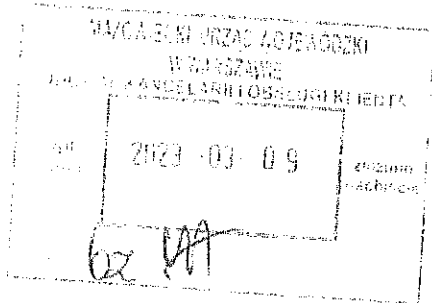
data wydruku: 2023-04-25 g.11:23

Przelew z rachunku Szczegóły transakcji zleconej do realizacji

Numer rachunku	70 1020 1013 0000 0902 0280 0043
Data waluty	2023-04-25
Data operacji	2023-04-25
Opis	Rachunek odbiorcy : 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000 Nazwa odbiorcy : WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W WA RSZAWIE Adres odbiorcy : JASNA 2/4 00-013 WARSZAWA Tytuł : OPŁATA SĄDOWA OD SKARGI DO WSA Referencje własne zleceniodawcy : 173564765185
Typ transakcji	Przelew z rachunku
Kwota	-300.00 PLN

Warszawa, dnia 9 marca 2023 r.

Dariusz Chojnowski



Rada Miasta Stołecznego Warszawy

Urząd Miasta Warszawy

plac Bankowy 3/5

00-950 Warszawa

Dotyczy uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 grudnia 2011 r.

numer XXIX/608/2011.

WEZWANIE DO USUNIĘCIA NARUSZENIA PRAWA

Niniejszym, wzywam Radę Miasta Stołecznego Warszawy do usunięcia naruszenia prawa polegającego na braku zmiany/uchylecia Uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 grudnia 2011 r., nr: XXIX/608/2011 w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie miasta stołecznego Warszawy, pomimo że podstawa prawna tej uchwały- ustawa z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach w dniu 25 września 2014 r. straciła obowiązującą moc, a tym samym organ był zobowiązany do podjęcia nowej uchwały dostosowującej ceny za przewozy taksówkami osobowymi do obowiązujących przepisów prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2011 r. Rada Miasta Stołecznego Warszawy podjęła uchwałę numer XXIX/608/2011 w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie miasta stołecznego Warszawy. W §1 ustalono ceny urzędowe za przewozy taksówkami osobowymi

w wysokości określonej w załączniku do uchwały. W §2 tego artykułu ustanowiono natomiast, że ceny określone w §1 mają charakter maksymalnych.

Podstawą prawną do wprowadzenia uchwały był art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach. Ustawa ta została następnie uchylona na podstawie ustawy z dnia 25 września 2014 r. Ustawa ta zatem już nie obowiązuje i nie może stanowić podstawy prawnej spornej uchwały. Co prawda na podstawie art. 24 ustawy o cenach akty prawa miejscowego wydane na podstawie ustawy o cenach zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych odpowiednio na podstawie art. 11b ustawy o transporcie drogowym niemniej jednak podkreślić należy, iż brak aktualizacji przepisów w zakresie określenia cen za przejazd taksówką przez ponad 12 lat stanowi naruszenie prawa i godzi w interesy przedsiębiorców wykonujących pracę taksówkarza, przede wszystkim naruszając prawo do wolności gospodarczej ustanowione w art. 22 Konstytucji RP, obniżając poziom jakości tych usług i godząc w interesy pasażerów. Podkreślić należy, że obecnie organy jednostki samorządu terytorialnego nie są władne do regulowania cen obowiązujących u przewoźników prywatnych, działających na podstawie zezwolenia (czy – potencjalnie – potwierdzenia zgłoszenia przewozu). Zgodnie z orzecznictwem przed wejściem w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym kompetencja z ustawy o cenach obejmowała również ustalenie cen maksymalnych u przewoźników prywatnych, por. wyrok NSA z 19.07.2005 r., I OSK 130/05, LEX nr 190697.

Należy mieć na uwadze, że wszystkie miasta wojewódzkie nie pozostają beczynne i dostosowują swoje prawo miejscowe do obowiązujących przepisów. Warszawa jest jedynym dużym polskim miastem, w którym nie dokonano zmian przepisów w zakresie cen maksymalnych za przejazd taksówkami. Przykładem może być tu miasto Kraków, gdzie w roku 2022 dokonano stosownych zmian przepisów. Ustalono następujące ceny maksymalne za przewozy:

Opłatę początkową za wynajęcie taksówki dla wszystkich taryf – 9 zł

Cenę za przejazd 1 km w taryfie 1 – 4 zł

Cenę za przejazd 1 km w strefie 2 – 6 zł

Opłatę za 1 godzinę postoju dla wszystkich taryf – 55 zł

Ceny te są zdecydowanie wyższe od ceny obowiązujących w Warszawie. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż sytuacja gospodarcza naszego kraju od roku 2018 zmieniła się drastycznie. Wówczas litr benzyny lub oleju napędowego kosztował około 5 zł, obecnie blisko 7 zł, cena auto gazu wynosiła 1,5 zł a obecnie około 3,20 zł za litr. Wzrosły wszystkie koszty związane z działalnością gospodarczą, jak: składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, koszty eksploatacyjne samochodu, koszty myjni samochodowej, etc.

Zwrócić należy także uwagę, iż obowiązująca uchwała nie jest dostosowana do obecny realiów. Należy bowiem mieć na uwadze, że poza taksometrami, które naliczają opłatę za każdy przejechany kilometr stosowane są również taksometry naliczające opłaty za każdą przejechaną minutę podróży. Podmioty korzystające z taksometrów naliczających opłaty za minutę podróży w bardzo prosty sposób obchodzą, zatem obecnie obowiązującą uchwałę. Ponadto należy mieć na uwadze, że uchwała nie zawiera jakichkolwiek regulacji w przedmiocie ustalenia cen maksymalnych za przejazd taksówką, dla podmiotów, które świadczą te usługi w oparciu o dedykowane do tego aplikacje.

Brak regulacji prawnych w ww. obszarze sprawia, iż podmioty naliczające opłaty za każdą minutę przejazdu lub świadczące usługi transportowe za pośrednictwem dedykowanej do tego aplikacji znajdują się w uprzywilejowanej pozycji względem taksówkarzy świadczących usługi przy wykorzystaniu tradycyjnych taksometrów. Obowiązujące przepisy prawa naruszają zatem zasady uczciwej konkurencji.

Wszystkie powyżej przytoczone argumenty wskazują, iż w mojej ocenie brak zmiany spornej uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy poprzez jej dostosowanie do obowiązujących przepisów prawa stanowi o jej bezprawności. Wobec powyższego wzywamy Radę Miasta Stołecznego Warszawy do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchwalenie nowej uchwały dostosowanej do obowiązujących przepisów i sytuacji gospodarczej kraju.

Do wiadomości:

- Prezydent Warszawy.
- Wojewoda Mazowiecki.

Z porażaniem

Dariusz Wysocki

Poświadczam
zgodność z oryginałem
dn. 2023-05-04
Sosnowiec

[Signature]
RAJCA PRAWNY
Marcin Pancer
KL 1264

Olszenko, Kamiński i Wspólnicy
KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH Sp. j.
41-200 Sosnowiec, ul. Ostrogórska 9
KRS 0000710478, NIP 6443533603
tel. 32 266 30 56

Warszawa, dnia 9 marca 2023 r.

Dariusz Chojnowski

zastępowany przez radcę prawnego Marcina Pancera
z Olszenko, Kamiński i Wspólnicy Kancelarii Radców Prawnych spółki jawnej
ul. Ostrogórska 9, 41-200 Sosnowiec

Rada Miasta Stołecznego Warszawy

Urząd Miasta Warszawy

plac Bankowy 3/5

00-950 Warszawa

Dotyczy uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 grudnia 2011 r. numer XXIX/608/2011.

WEZWANIE DO USUNIĘCIA NARUSZENIA PRAWA

Działając imieniem mojego mandanta- Dariusza Chojnowskiego- w oparciu o pełnomocnictwo rodzajowe, którego uwierzytelnioną kopię załączam do niniejszego pisma, wzywam Radę Miasta Stołecznego Warszawy do usunięcia naruszenia prawa polegającego na braku zmiany/uchylenia Uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 grudnia 2011 r., nr: XXIX/608/2011 w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie miasta stołecznego Warszawy, pomimo że podstawa prawna tej uchwały- ustawa z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach w dniu 25 września 2014 r. straciła obowiązującą moc, a tym samym organ był zobowiązany do podjęcia nowej uchwały dostosowującej ceny za przewozy taksówkami osobowymi do obowiązujących przepisów prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2011 r. Rada Miasta Stołecznego Warszawy podjęła uchwałę numer XXIX/608/2011 w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie miasta stołecznego Warszawy. W §1 ustalono ceny urzędowe za przewozy taksówkami osobowymi w wysokości określonej w załączniku do uchwały. W §2 tego artykułu ustanowiono natomiast, że ceny określone w §1 mają charakter maksymalnych.

Podstawą prawną do wprowadzenia uchwały był art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach. Ustawa ta została następnie uchylona na podstawie ustawy z dnia 25 września 2014 r. Ustawa ta zatem już nie obowiązuje i nie może stanowić podstawy prawnej spornej uchwały. Co prawda na podstawie art. 24 ustawy o cenach akty prawa miejscowego wydane na podstawie ustawy o cenach zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych odpowiednio na podstawie art. 11b ustawy o transporcie drogowym niemniej jednak podkreślić należy, iż brak aktualizacji przepisów w zakresie określenia cen za przejazdy taksówką przez ponad 12 lat stanowi naruszenie prawa i godzi w interesy przedsiębiorców wykonujących pracę taksówkarza, przede wszystkim naruszając prawo do wolności gospodarczej ustanowione w art. 22 Konstytucji RP, obniżając poziom jakości tych usług i godząc w interesy pasażerów. Podkreślić należy, że obecnie organy jednostki samorządu terytorialnego nie są władne do regulowania cen obowiązujących u przewoźników prywatnych, działających na podstawie zezwolenia (czy – potencjalnie – potwierdzenia zgłoszenia przewozu). Zgodnie z orzecznictwem przed wejściem w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym kompetencja z ustawy o cenach obejmowała również ustalenie cen maksymalnych u przewoźników prywatnych, por. wyrok NSA z 19.07.2005 r., I OSK 130/05, LEX nr 190697.

Należy mieć na uwadze, że wszystkie miasta wojewódzkie nie pozostają beczynne i dostosowują swoje prawo miejscowe do obowiązujących przepisów. Warszawa jest jedynym dużym polskim miastem, w którym nie dokonano zmian przepisów w zakresie cen maksymalnych za przejazd taksówkami. Przykładem może być tu miasto Kraków, gdzie w roku 2022 dokonano stosownych zmian przepisów. Ustalono następujące ceny maksymalne za przewozy:

Opłatę początkową za wynajęcie taksówki dla wszystkich taryf – **9 zł**

Cenę za przejazd 1 km w taryfie 1 – **4 zł**

Cenę za przejazd 1 km w strefie 2 – **6 zł**

Opłatę za 1 godzinę postoju dla wszystkich taryf – **55 zł**

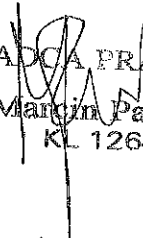
Ceny te są zdecydowanie wyższe od ceny obowiązujących w Warszawie. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż sytuacja gospodarcza naszego kraju od roku 2011 zmieniła się drastycznie. Wówczas litr benzyny lub oleju napędowego kosztował około 5 zł, obecnie blisko 7 zł, cena auto gazu wynosiła 1,5 zł a obecnie około 3,20 zł za litr. Wzrosły wszystkie koszty związane z działalnością gospodarczą, jak: składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, koszty eksploatacyjne samochodu, koszty myjni samochodowej, etc.

Zwrócić należy także uwagę, iż obowiązująca uchwała nie jest dostosowana do obecny realiów. Należy bowiem mieć na uwadze, że poza taksometrami, które naliczają opłatę za każdy przejechany

kilometr stosowane są również taksometry naliczające opłaty za każdą przejechaną minutę podróży. Podmioty korzystające z taksometrów naliczających opłaty za minutę podróży w bardzo prosty sposób obchodzą, zatem obecnie obowiązującą uchwałę. Ponadto należy mieć na uwadze, że uchwała nie zawiera jakichkolwiek regulacji w przedmiocie ustalenia cen maksymalnych za przejazd taksówką, dla podmiotów, które świadczą te usługi w oparciu o dedykowane do tego aplikacje.

Brak regulacji prawnych w ww. obszarze sprawia, iż podmioty naliczające opłaty za każdą minutę przejazdu lub świadczące usługi transportowe za pośrednictwem dedykowanej do tego aplikacji znajdują się w uprzywilejowanej pozycji względem taksówkarzy świadczących usługi przy wykorzystaniu tradycyjnych taksometrów. Obowiązujące przepisy prawa naruszają zatem zasady uczciwej konkurencji.

Wszystkie powyżej przytoczone argumenty wskazują, iż w mojej ocenie brak zmiany spornej uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy poprzez jej dostosowanie do obowiązujących przepisów prawa stanowi o jej bezprawności. Wobec powyższego wzywamy Radę Miasta Stołecznego Warszawy do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchwalenie nowej uchwały dostosowanej do obowiązujących przepisów i sytuacji gospodarczej kraju.


RADCA PRAWNY
Marcin Pancer
KL 1264

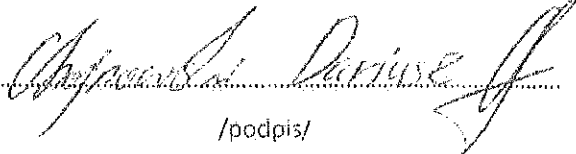
Załączniki:

- pełnomocnictwo procesowe udzielone radcy prawnemu Marcinowi Pancerowi,
- dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

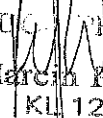
Warszawa, dnia 23 lutego 2023 r.

PEŁNOMOCNICTWO PROCESOWE

Mocodawca- CHOJNOWSKI DORRUS PESEL: _____, upoważnia radcę prawnego Marcina Pancera z Olszenko, Kamiński i Wspólnicy Kancelarii Radców Prawnych spółki jawnej w Sosnowcu (ul. Ostrogórska 9, 41-200 Sosnowiec) do zastępowania go przed Radą Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie i Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w sprawie dotyczącej zaskarżenia uchwały NR XXIX/608/2011 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie ustalenia cen urzędowych za przewozy taksówkami osobowymi na terenie m.st. Warszawy.


/podpis/

zgodnie z zleceniem
dn. 2023-05-04
Sosnowiec


RADCA PRAWNY
Marcin Pancer
KI 1264

Olszenko, Kamiński i Wspólnicy
 KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH Sp. j.
 41-200 Sosnowiec, ul. Ostrogórska 9
 KRS 0000710478, NIP. 6443533603
 tel. 32 266 30 56

Załącznik nr

Imię i nazwisko (nazwa) oraz adres nadawcy

Lp.	ADRESAT (imię i nazwisko lub nazwa)	Dokładne miejsce doręczenia	Kwota zadekl. wartości		Masa		Nr nadawczy	Uwagi	Opłata		Kwota pobrania	
			zł	gr	kg	g			zł	gr	zł	gr
1	2	3	4		5		6	7	8		9	
		Z przeniesienia					Z przeniesienia					
1	Rada Miasta St. Pólbenkowsy 3/5 Urząd Miasta	00-550 Nerszak	1,88	315			(00)159007734691365077 		6,80			
							(00)159007734691365084 		6,80			
									13,60			
							(00)159007734691266541 		6,80			
							(00)159007734691266535 		6,80			
									13,60			
		Do przeniesienia										

Wzrost: 170 cm
 Ciężar ciała: 70 kg
 data: 2023-05-04
 Sosnowiec

Olszenko, Kamiński i Wspólnicy
 KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH Sp. j.
 41-200 Sosnowiec, ul. Ostrogórska 9
 KRS 0000710478, NIP. 6443533603
 tel. 32 266 30 56

RADCA PRAWNY
 Marcin Pancer
 KL 1264

CENY PALIW

5,000 zł

6,000 zł

7,000 zł

8,000 zł

9,000 zł

10,000 zł

11,000 zł

12,000 zł

13,000 zł

14,000 zł

7,65 zł

6,52 zł

5,23 zł 5,16 zł

4,45 zł

4,02 zł

3,34 zł

2,35 zł

1,46 zł

1,22 zł

0,70 zł

3,45 zł

2,67 zł

2,19 zł

1,07 zł

2022

2021

2020

2001

1995

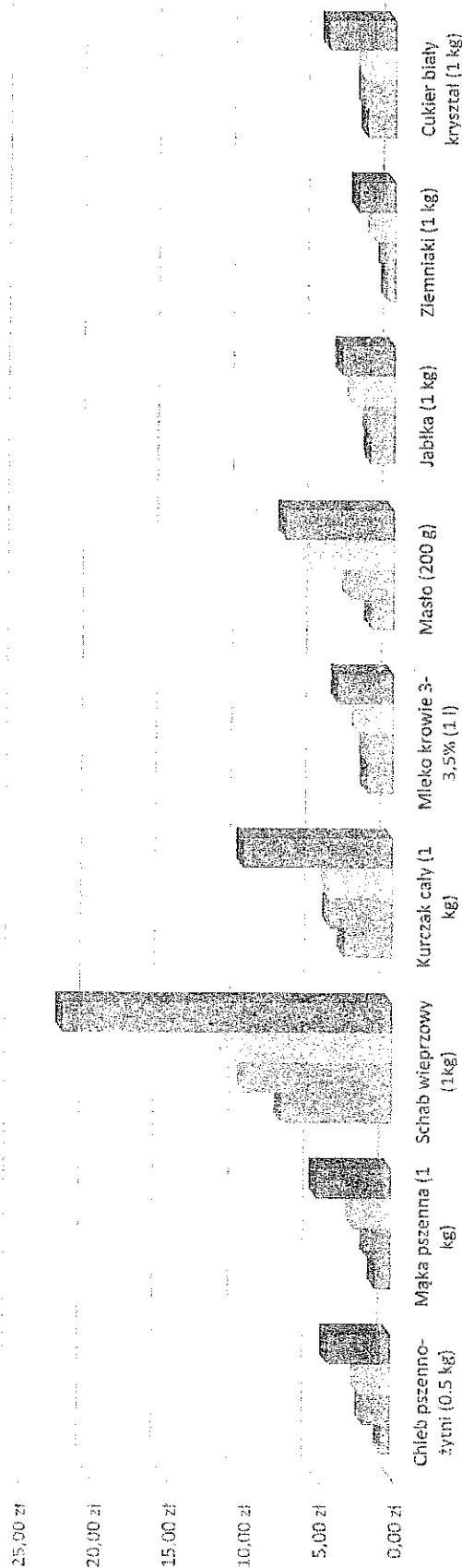


ON od 1995 roku wzrost o 530% od 2001 roku wzrost o 48%

LPG od 1995 roku wzrost o 390% od 2001 roku wzrost o 30%

PB 95 od 1995 roku wzrost o 340% od 2001 roku wzrost o 25%

WZROST CEN PODSTAWOWYCH ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH



Cena w 1995 (w zł)
 Cena w 2011 roku
 Cena w 2018 (w zł)
 cena w 2022 roku

	wzrost od 1995 roku	wzrost od 2011 roku
chleb	600,00%	132%
mąka	366,00%	224%
schab wieprzowy	199,00%	123%
kurczak cały	213,00%	138%
mleko	113,00%	111%
masło	376,00%	144%
jabłka	120,00%	107%
ziemiaki	354,00%	267%
cukier	136,00%	116%

SKŁADKI NA ZUS W LARACH 1999 - 2022

